

stemt Lugtindtryk af Vedkommende og lang Tid efter til sin store Plage forfølges deraf, undertiden som en ulidelig Hallucination. — Per sporede hun i over tre Alens Afstand paa den Fattigdommens Stank af Hengemthed og daarlig Vask og gammel Tobak, der hang ved hans Klæder.

Endelig besad Eybert et Fortrin, der havde beskæftiget hende, endog før han paa nogen Maade var bleven hende sympatisk. Han var af en anset Familje, og med sine gode Formuesforhold og sin akademiske Fortid (han var statsvidenskabelig Kandidat) var han hurtigt bleven en af den fremblomstrende københavnske Liberalismes ledende Mænd med Sæde i Tinget og en ikke helt ringe Indflydelse paa sit Partis Politik. Folk, der morede sig med at sammensætte Ministerlister for det Tilfælde, at frisindede Anskuelser engang skulde blive repræsenterede i Regeringen, nævnte gerne hans Navn i første Række; og en saadan Udsigt til Højhed og Magtbesiddelse havde bestandig haft noget tillokkende for hende. Den Ligegyldighed for selskabelig Rang og ydre Udmærkelse, som hun bar tilskue, var ikke helt naturlig, den var et Nødskjul, som Klogskab og Stolthed paabød hende. I flygtige Øjeblikke kunde endnu Drømme om i selve Hoffets Sale at faa Opvejsning for alle Ydmygelser og ved Kongers og Kejseres Arm at triumfere over sit Blods Forhaanere faa hendes Kinder til at gløde. Dersom ikke hendes nøgterne Forstand hurtigt havde overbevist hende om Fantasteriet i slige Tanker, skulde hun visselig ikke have ladet den stakkels Eybert gaa saalænge og sukke forgæves.

*

*

*

For Pers Vedkommende fik Sammenstødet med Eybert den Betydning, at han besluttede sig til at fri snarest mulig. Nu, da han var kommen til Penge, vilde han nemlig gøre Alvor af at rejse bort et Aarstid for at gøre praktiske Studier rundt om i Udlandet — baade i Evropa og Amerika. Men forinden vilde han sikre sig Jakobe. Han turde ikke udsætte sig for, at Hr. Eybert